

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010828
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823010828.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2024 prejednal odvolania obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom C. D. E. D., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava a prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20T/31/2023 zo dňa 27.11.2023 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20T/31/2023 zo dňa 27.11.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože

dňa 16.06.2023 v čase okolo 21:50 hodiny vošiel do odomknutého bytu č. XX na prízemí bytového domu na ulici F. E. č. XX/XX G. D. E. D., prešiel do spálne kde poškodenú svoju družku H. A. v tom čase už ležiacu na posteli jedenkrát udrel otvorenou dlaňou a jedenkrát rukou zovretou v päšť do ľavej časti tváre, následne si sadol na posteľ a začal poškodenú škrtiť rukami, po čom vybral z vrečka skladací nožík a s nožíkom v ruke sa poškodenej vyhrážal, že ak ju nebude mať on, tak nikto a keď ho majú zavrieť, tak nech majú za čo a počas vyhrážok sa dvakrát priblížil čepeľou nožika ku krku poškodenej, ktoré konanie u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie, pričom poškodená pri útoku utrpela drobné povrchové zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív tváre vľavo bez prejavov vegetatívnej symptomatológie a pomliaždenie mäkkých tkanív krku s odreninami kože na ľavej strane, v dôsledku ktorých zranení poškodená nebola výraznejšie obmedzená na bežnom spôsobe.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. k), l), n), 37 písm. m), 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote obžalovaný napadol odvolaním čo do výroku o treste a prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že súd prvého stupňa správne konštatoval existenciu až troch poľahčujúcich okolností oproti jednej priťažujúcej, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu z nich nevyvodil správny záver k výmere uloženého nepodmienečného trestu, ktorý trest považuje za neprimerane vysoký. Vzhľadom na jeho priznanie sa k spáchaniu trestného činu, vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní a ospravedlnenie poškodenej a jej následné odpustenie,

považuje za správne uloženie trestu v nižšej výmere. Pri prihladnutí na stanovisko znalca smerom k jeho schopnosti kontrolovať vlastnou vôľou konzumáciu alkoholu môžu pozitívne impulzy vyplývajúce z jeho spolužitia s poškodenou a starostlivosťou o dcéru poškodenej pozitívne vplývať na jeho resocializáciu, čo by lepšie naplnilo účel trestu smerom k individuálnej aj generálnej prevencii. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste z dôvodu jeho neprimeranosti a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne, aby vo veci sám rozhodol.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane mierny vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci spôsob života. Ďalej uviedol, že sa stotožňuje s priznaním poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súdom prvého stupňa s výnimkou poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. Nesúhlasil, že táto poľahčujúca okolnosť môže byť priznaná obžalovanému z dôvodu, že sa ospravedlnil za spáchanie trestného činu, keď takéto ospravedlnenie je potrebné vnímať ako súčasť úprimnej ľútosti. Ďalej uviedol, že obžalovaný bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný, z toho približne polovica odsúdení sa týkala násilnej trestnej činnosti vrátane jeho posledného odsúdenia pre prečin porušovania domovej slobody a pre prečin nebezpečného vyhrážania, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý trest vykonal dňa 20.1.2022. U obžalovaného tak ide nielen o druhovú, ale aj individuálnu recidívu trestnej činnosti. Žiadny z doposiaľ vykonaných trestov nevedol u obžalovaného k náprave, preto je na neho potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody dlhšieho trvania aspoň pri strede upravenej trestnej sadzby. Trest uložený súdom prvého stupňa je tak neprimerane mierny, a preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri strede upravenej trestnej sadzby a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu uviedol, že trestným činom nemusí vzniknúť iba vecná škoda alebo škoda na zdraví, ale môže prísť aj k zásahu do komfortnej oblasti človeka spôsobením strachu alebo obavy. Na tom je založená skutková podstata nebezpečného vyhrážania. Jeho ospravedlnenie, ktoré poškodená prijala, spôsobilo obnovenie predtým narušeného vzájomného vzťahu, išlo o kvalitatívne silnejší a intenzívnejší krok k poškodenej, a preto bolo na mieste mu priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák. Namietanie jeho trestnej minulosti je síce vecne správne, avšak pri ukladaní trestu by sa mal primárne zohľadniť záujem poškodenej, a to, že sa pričínil o nápravu škodlivých následkov trestného činu vo vzťahu k poškodenej. Za nelogický považoval argument prokurátora, že uložený trest je neprimerane mierny, keď sám prokurátor mu navrhoval v konaní o dohode o vine a treste rovnaký trest, ako ho uložil v napadnutom rozsudku aj súd prvého stupňa. Preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie podľa § 293 ods. 6, ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tento výslovne písomne požiadal odvolací súd, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora a naopak odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

- Obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania a naopak odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolania obžalovaného ani prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola len neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody. Podstatou odvolania prokurátora bola naopak neprimeraná miernosť uloženého trestu odňatia slobody, ako aj nesprávnosť trestu spočívajúca v nesprávne priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil tri poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k), l), n) Tr. zák., teda že sa obžalovaný ospravedlnil poškodenej, ktoré ospravedlnenie prijala, k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval a že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň u neho zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, pričom na odsúdenie je potrebné prihliadať. Zistil tak u neho prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi v pomere 3:1 a trest mu ukladal v upravenej trestnej sadzbe 6 – 26 mesiacov odňatia slobody, pričom prihliadol na osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť.

Odvolací súd úvodom uvádza, že sa plne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa nielen pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu (odňatia slobody) a nevyhnutnej potrebe výkonu tohto trestu, ale v aj správne určenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

V súvislosti s odvolacou námietkou prokurátora o nesprávnom postupe súdu prvého stupňa, keď obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák., odvolací súd uvádza, že táto námietka prokurátora nie je dôvodná.

Podľa § 36 písm. k) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Z definície tejto poľahčujúcej okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že pre jej priznanie sa vyžaduje buď náhrada spôsobenej škody alebo pričinenie sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Nie v prípade všetkých trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona je následkom trestného činu spôsobenie majetkovej (vecnej) škody, ktorú je možné nahradiť naturálnou formou. V prípade spáchania akéhokoľvek trestného činu však nastávajú určité škodlivé následky, v niektorých prípadoch, ako je tomu aj v teraz prejednávanej veci, spočívajúce vo vzniknutej ujme inej ako majetkovej. Táto iná ujma zasahujúca do osobnej sféry človeka v nemajetkovej oblasti môže byť ako škodlivý následok odstránená v prípade prečinu nebezpečného vyhrážania práve úprimne vyjadreným ospravedlnením, za predpokladu, že má za následok odstránenie alebo aspoň podstatné zmiernenie škodlivých následkov trestného činu. V tomto prípade poškodená ako družka obžalovaného jeho ospravedlnenie prijala a plánuje s ním obnoviť vzťah a žiť v spoločnej domácnosti, čo možno považovať za taký stav, ktorý u nej ako obeť tohto trestného činu odstránil v podstatnej miere škodlivé následky tohto trestného činu. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa správne priznal obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák.

Súd prvého stupňa sa ďalej dôsledne riadil všetkými zásadami pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a správne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom trest uložil ešte stále v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. Odvolací súd preto nezistil žiadny dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z dôvodu jeho nesprávnosti alebo neprimeranosti (§ 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por.).

Odvolací súd ďalej uvádza, že pri určovaní druhu a výmery trestu súd prvého stupňa správne prihliadol okrem iného aj na to, že obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin napriek tomu, že už v minulosti bol viackrát odsúdený nielen pre násilné trestné činy, ale posledným odsúdením aj pre prečin nebezpečného vyhrážania. Obžalovaný už vykonával opakovane nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré sa zjavne minuli svojim účinkom, nenapravili obžalovaného, keďže tento opätovne spáchal ďalší úmyselný trestný čin. U obžalovaného tak možno poukázať aj na špeciálnu recidívu vo vzťahu k tejto trestnej

činnosti (nebezpečného vyhrážania), čo výrazne znižuje predpoklad o jeho napravení sa trestom kratšieho trvania.

Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu, pričom bolo zistené, že je od požívania alkoholických nápojov závislý. Ochranné liečenie mu však znalec nenavrhol z dôvodu, že obžalovaný je nekritický k svojej závislosti a ochranné protialkoholické liečenie odmieta. I táto skutočnosť smeruje v neprospech nápravy obžalovaného, pretože zvyšuje predpoklad, že by sa pod vplyvom alkoholických nápojov opätovne dopustil trestnej činnosti, z ktorého dôvodu je potrebné na neho pôsobiť prísnejším trestom. Uložený trest tak v tomto prípade musí plniť aj represívnu funkciu.

V neprospech uloženia miernejšieho trestu svedčí aj spôsob spáchania stíhaného trestného činu, kedy obžalovaný naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania až trikrát (závažnejším spôsobom konania – násilím a s použitím zbrane a na chránenej osobe – blízkej osobe).

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj odvolací súd preto považoval osobu obžalovaného vzhľadom na jeho predchádzajúci život a neschopnosť kontroly svojho správania pod vplyvom alkoholu za osobu, ktorej náprava a schopnosť viesť riadny život v budúcnosti je výrazne sťažená.

Na druhej strane, k odvolacej námietke prokurátora ohľadom neprimeranej miernosti uloženého trestu odňatia slobody, odvolací súd uvádza, že obžalovaný sa nielen priznal k spáchaniu tohto trestného činu a úprimne ho aj oľutoval, ale urobil na hlavnom pojednávaní aj vyhlásenie o vine, preto výmeru uloženého trestu odňatia slobody v kombinácii s odstránením škodlivých následkov spáchaného trestného činu (ospravedlnenie poškodenej, ktoré prijala a plánuje obnoviť spolužitie s obžalovaným) možno považovať za primeranú a uložený trest za nielen zákonný, ale aj spravodlivý. Napokon možno dodať, že aj sám prokurátor pôvodne v konaní o dohode o vine a treste obžalovanému navrhol rovnakú výmeru trestu odňatia slobody.

Z týchto dôvodov preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, t.j. ešte stále v dolnej polovici trestnej sadzby, nemožno v žiadnom prípade považovať za nesprávny alebo neprimerane prísny a ani neprimerane mierny a uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por.

Uložený nepodmienečný trest v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby teda dostatočne zohľadňuje aj priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestného činu, ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, všetky okolnosti spáchania trestného činu a zároveň v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania obdobných trestných činov a tiež dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Z hľadiska vyššie uvedených skutočností sa odvolací súd stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorý výrok obžalovaný ani prokurátor v podaných odvolaniach ani nenamietali.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolania obžalovaného a prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.